Ч. 286 Середа 22 грудня 1893 (3 сѣчня 1894). Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація улиця Чарнецкого ч. 5.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ опла- [illegible] звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адміністрацін „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Обавы и надѣѣ.

Єсть звычай, що деякѣ часописи подъ конець старого и зъ початкомъ нового року дають поглядъ на минувшôсть и роблять всѣлякѣ проекты и комбінаціи на будучнôсть, а при тôмъ и высказують свои обавы и надѣѣ. Такѣ голосы добре иногдѣ почути, бо зъ нихъ можна довѣдатись не лишь, якъ судить яка часопись сама, але й якѣ панують погляды середъ тои суспôльности, котрôй она служить. Характеристичными и цѣкавыми, ба навѣть и важными здають ся намъ бути пôдъ симъ взглядомъ голосы россійскои прасы, якѣ дали ся теперь почути зъ нагоды Рождества Христового въ захôднôй Европѣ. Праса россійска глядить понуро въ будучнôсть и єѣ не успокоює навѣть французско-россійскій союзъ. „Новости“ н. пр. кажуть, що хочь въ Европѣ заведено крѣпку политичну рôвновагу, то всежь таки занадто великій оптимізмъ єсть небезпечный. Надмѣрный и хоробливый (розумѣє ся, въ понятю россійскои ґазеты) розвôй національного принципу въ житю европейскôмъ загрожує мирови. Національный принципъ веде до политичнои нетерпимости и до запутанинъ на поли торговлѣ и промыслу. Ужите національного принципу въ державахъ балканьскихъ довело тамъ до непевного положеня, обильного въ небезпечности. Ера національного руху грозить дальшими запутанинами. „Нов. Время“ знову, навязуючи до слôвъ Папы Льва XIII высказаныхъ до кардиналôвъ зъ нагоды Рôздва, каже, що хочь бы всѣ признавали повагу мирныхъ слôвъ Папы, то сила подѣй змусить многѣ правительства и народы уважати збройный походъ въ бôльше або менше недалекôй будучности за неминучій, бо така борба покажесь наслѣдкомъ теперѣшного положеня рѣчей въ Европѣ.

Для насъ особливо то важне, що говорять „Новости“. Рѣчь зовсѣмъ природна, що россійска ґазета боить ся розвою націоналізму въ захôднôй Европѣ, бо вôнъ добираєсь поволи и до Россіѣ та домагаєсь тамъ своихъ правъ. Але не годимось зъ тымъ, будьто бы націоналізмъ доводивъ до политичнои нетерпимости и до запутанинъ на поли торговлѣ и промыслу. Противно, націоналізмъ єсть пôдставою терпимости и всякихъ свободъ политичныхъ и економічныхъ, а лишь всякій абсолютизмъ доводить до нетерпимости и запутанинъ. Нехай нинѣ всѣ народы стануть національно свобôднѣ, а можна бы заразъ побачити, що наставъ бы спокôй политичный и небувалый доси розвôй економічный. Треба лишь, щобы тѣ, що нинѣ не узнають принципу національного, признали его вповнѣ, а тѣ, що домагають ся свободъ политичныхъ и економічныхъ, не нехтували націоналізму та не обкидали болотомъ, якъ то дѣєся хочь бы лишь у насъ — якъ то було н. пр. на вѣчу въ Дрогобичи — и не называли зрадниками народу тыхъ людей, що щиро и безкористовно, не спроневѣряючись своему народови, пôддержують въ нѣмъ и ширять идею національну. Лишь тогды, коли всякій абсолютизмъ и всѣ тѣ, що нинѣ такъ дуже домагають ся всѣлякихъ свободъ, признають націоналізмъ, зможе настати повный спокôй, бо націоналізмъ єсть пôдставою всякого житя и розвою духового, политичного и економічного.

Зъ надѣй высказаныхъ зъ нагоды Нового року не маємо поки що богато до занотованя. Король Италіяньскій вôдповѣдаючи на новорôчнѣ желаня сенату и палаты послôвъ высказавъ надѣю, и то дуже певну, що й сей рôкъ буде на скрôзь мирный а Италія буде могла упорядкувати свои внутрѣшнѣ вôдносины. Президентъ французскои републики, Карно, завѣривъ знову дипльоматôвъ, що Франція и сего року буде стремѣти витревало до удержаня мира.

Процесъ сербскихъ міністрôвъ.

Якъ вже звѣстно, веде ся въ Бѣлградѣ вôдъ колькохъ днѣвъ процесъ бувшихъ сербскихъ міністрôвъ зъ кабінету Авакумовича. Розправа дôйшла теперь до третои точки обжалованя. Цѣкаво отже знати, за що радикалы потягнули бувшій кабінетъ лїберальный и що имъ закидає актъ обжалованя. Выготовленый

---

6)

МѢЖЪ БЕДУИНАМИ ВЪ ГЕДЖАСЪ.

Новеля Л. Бельота.

(Конецъ).

VIII.

Перше слово пана де Моренъ, коли находивъ ся въ вôддаленю десяти метрôвъ вôдъ своихъ приятелѣвъ, була подяка для нихъ:

— Вы дуже ласкавѣ — сказавъ — що менѣ прийшли на помôчь. За хвилю були бы мене розстрѣляли. Але коли помѣжь моими стражниками розôйшла ся вѣсть, що вы схопили ихъ провôдника, рѣшили радше взяти мене за закладника.

Оденъ Бедуинъ ударивъ кольбою пана Моренъ, щобы мовчавъ. Заразъ казавъ Перієръ одному зъ своихъ людей ударити провôдника Бедуинôвъ такъ само, якъ ударили Морена. Бедуины обурили ся, але зрозумѣли науку и приняли осторогу.

— Дуже добре вмѣєте вôдплачувати ся — крикнувъ Моренъ, все незмѣшаный и байдужій на ударъ кольбою. — Око за око! Я вамъ пôзнѣйше подякую за все, бо теперь годѣ. Знайте лише, що вôдъ коли васъ ту бачу зъ вашими сердечными приятельскими лицями, маю сердечну охоту обняти васъ.

Ще разъ перебили єму мову. Якомусь Арабови прийшло на думку зробити зъ кусня полотна чôпъ и запхати его въ ротъ Морена.

— Зробѣть чôпъ и для провôдника! — крикнувъ панъ Перієръ, звертаючись до своихъ людей.

Въ тôй хвили послухали его; але Бедуины надумали ся, що лучше буде имъ, коли зможуть розмавляти зъ провôдникомъ и выняли чôпъ Моренови зъ рота, такъ само якъ перше перестали его бити кольбою.

Въ той спосôбъ оба бранцѣ могли порозумѣвати ся зô своими краянами; хочь не въ рôвнôй мѣрѣ, бо товмачѣ перекладали Европейцямъ кождый приказъ провôдника Бедуинôвъ, коли тымчасомъ Бедуины не розумѣли анѣ одного слова зъ розмовы Француза зô своими приятелями.

— Славно! — Крикнувъ панъ Моренъ — Тѣ дурнѣ знову на хвилю заголомшенѣ. Охъ! кобы я мôгъ бувъ дôстати хочь одного сеи ночи въ свои руки! Чи знаєте, въ якій спосôбъ попавъ ся я въ ихъ руки? Они призвычаєнѣ до темноты своеѣ пустынѣ, бачать потемки тѣ опришки! А я ѣхавъ напомацки. Крôмъ того зробили муръ зô своихъ верблюдôвъ. Подвôйный пожитокъ мають зъ тыхъ звѣрôвъ: ихъ ноги служать до бѣгу, а хребѣтъ и живôтъ стають за фортецу. Дармо стрѣлявъ я зъ револьверу; трафлявъ лише въ муръ... Коли не мавъ я вже нѣ одного набою, кинули ся на мене и схопили мене... Але, але, чи не знаєте, що стало ся зъ Осипомъ?

— Мы увôльнили его! — крикнувъ п. Перієръ — Єсть ту зъ нами. Осипе, выйди напередъ!

Голова Могамеда Абдъ-ель-Газаль высунула ся ледви на колька сантиметрôвъ передъ фронтъ.

— Ну, ты живешь, мôй хлопче — промовивъ панъ де Моренъ. — Я радъ, що тебе знову бачу. Але коли ты вôльный, то справедливо, щобы зачавъ на ново свою службу. Попроси пана Перієра о циґаро и принеси менѣ єго.

Почувши сей приказъ, Осипъ затремтѣвъ на цѣлôмъ тѣлѣ. Однакъ хочь не дуже вôдважный бувъ зъ него воякъ, то за те — нѣде правды дѣти — мавъ всѣ прикметы доброго слуги. Мавъ навѣть таке почуте своихъ обовязкôвъ, що спосôбный бувъ и до лицарства, щобы ихъ выконати. Такъ хочь ноги хитали ся и тѣло дрожало, перебѣгъ просторонь межи собою а своимъ паномъ, принѣсъ ему циґаро, запаливъ сѣрникъ и подавъ его зъ поважанємъ.

Бедуины, якъ всѣ на пôвъ дикѣ народы, то великѣ дѣти. Чого будь смѣють ся; ихъ настрôй такъ скоро змѣняє ся, що ажь дивно. Зô скаженыхъ, якими були передъ хвилею, стали ся въ одной хвили веселыми, побачивши Осипа. По грозьбахъ наступила веселôсть, по крикахъ добродушный смѣхъ.

Магомедъ въ тôй хвили — можна то ему признати — выглядавъ дуже смѣшно; зô страху выбалушивъ очи; фавориты, ще поваляни пѣскомъ, наѣжили ся ему; нôсъ єго, почервонѣлый вôдъ сонця, вôдбивавъ дуже на блѣ-

на внесене скупштины зъ дня 8 липня актъ обжалованя каже:

Міністерство Йована Авакумовича допустило ся пôдчасъ свого девятимѣсячного урядованя слѣдуючого нарушеня конституції и законôвъ: 1) Оно вôдрочило скупштину, котра мала зôбрати ся дня 1 падолиста, щобы вôдповѣдно до закона доповнити правительство.— 2) Міністерство розписало нові выборы не въ приписанôмъ часѣ. — 3) Міністерство Авакумовича продовжило угоду торговельну зъ Австро-Угорщиною на власну руку ажь до кôнця липня 1893 р., хочь мало досыть часу и можности екликати скупштину и залагодити справу въ законодавчôй дорозѣ. — 4) Оно усунуло насильно въ поліційнôй дорозѣ законну репрезентацію громадску якъ въ Бѣлградѣ такъ и въ численныхъ другихъ мѣсцевостяхъ краю и не зважало на выданй противъ того рѣшеня рады державнои. — 5) Оно не выготовило на часъ картъ выборчихъ, не хотѣло ихъ выдавати и здержувало на силу предсѣдателѣвъ выборчихъ вôдъ ихъ урядованя. — 6) Міністеръ вôйны заказавъ робôтникамъ и ремѣсникамъ въ робôтняхъ войсковыхъ брати участь въ выборахъ. 7) Одно розпорядженє міністра справъ внутрѣшныхъ заказувало розширяти вѣсти о результатахъ выборчихъ за помочею телеґрафу, щобы тымъ способомъ можна було сфальшувати результаты выборôвъ. — 8) Въ виду выборôвъ змобілізовано войско и въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ вôддала его адміністрація орґанамъ поліційнымъ до розпорядимости, черезъ що доведено до кровавои рѣзнѣ въ Горачици, Смедеревѣ и Чачаку, середъ котрои згинуло богато сербскихъ горожанъ въ оборонѣ своихъ правъ политичныхъ. — Щобы орґаны міністерства не мусѣли вôдповѣдати передъ судомъ, дало имъ міністерство справъ внутрѣшныхъ припорученє, щобы они не ставили ся на вѣяке завôзванє судове. — 10) Міністеръ справъ внутрѣшныхъ выславъ бувъ до префекта въ Неґотинѣ, де лібералный радникъ державный Живоинъ Живановичъ бувъ президентомъ центрального комітету выборчого, депешу, котрою выборы въ цѣлôмъ окрузѣ выборчôмъ уневажнено. Подôбнй депешѣ повысылано и до другихъ мѣсцевостей, особливо до Чачака, зъ котрого то мѣста префектъ доносивъ: „Якъ разъ вôдобравъ я центральному комітетови акты выборчй и розôгнавъ его“. — 11) Міністеръ справъ внутрѣшныхъ оголосивъ сфальшованый списъ выборцѣвъ въ ґазетѣ урядовôй; скупштину уконституовано и вôдкрыто при недостаточнôмъ числѣ, бо лишь 63 пословъ.

Перегляд политичный.

Депутація суплентôвъ предложила міністрови п. Мадейскому бажаня и стремленя суплентôвъ.

Розôйшлась чутка, що вчера въ Празѣ замащено на кôлькохъ будынкахъ цѣсарскй орлы, въ наслѣдокъ чого арештовано богато осôбъ. Розповѣдають такожь, що въ наслѣдокъ зôзнанъ Долежаля, вôдкрыто заговôръ на жите высоко поставленыхъ осôбъ.

Черновецка Gaz. Polska доносить, що міністеръ скарбу залагоджуючи справу пос. Ив. Тыминьского, котрый будучи старшимъ комісаремъ скарбовымъ не подавъ с урльопъ, але рôвночасно и сповнявъ службу члена буковиньского Выдѣлу краевого, орѣкъ, що пос. Тыминьскій мае або зрезиґнувати зъ своеѣ посады, або зложити мандатъ члена Выдѣлу краевого. Въ виду того пос. Тыминьскій зложивъ мандатъ члена Выдѣлу краевого, а задержавъ лишь мандатъ посольскій.

Зъ Петербурга доносять до Post, що станъ здоровля Гурки не полишае нѣякои надѣѣ; треба сподѣвати ся не полѣпшеня, але катастрофы.

Новинки.

Львôвъ дня 2 сѣчня.

— Загальнй зборы „Перемыского Бояна“ вôдбудуть ся дня 4 сѣчня о год. 7 вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“.

— Презенту на Гуменецъ, деканата старосольского, одержавъ о. Иванъ Шемердякъ.

— Часопись правнича. Въ рокахъ 1889, 1890 и 1891 выходила „Часопись правнича“ яко мѣсячникъ для теоріѣ и практики, котрои одвѣчальнымъ выдавцемъ бувъ адвокатъ дръ Кость Левицкій а спôвывыдавцями въ першихъ двохъ рокахъ були адвокаты: дръ Евгенъ Олесницкій и дръ Антôнъ Горбачевскій. Хотячи вдоволити загально вôдчуванôй потребѣ дальшого выдаваня сеи фаховои часописи, переняло Товариство науково имени Шевченка у Львовѣ на себе дальше выдавництво „Часописи правничои“ — вôддаючи веденє сего выдавництва адвокатови дрови Костеви Левицкому. Зъ рокомъ 1894 розпôчне ся прото дальше выдаванє „Часописи правничои“ яко чвертьрôчника для теоріѣ и практики, що по являтись буде въ обемѣ чотирохъ до пять аркушѣвъ друку кождого: 15 лютого, 15 мая, 15 серпня и 15 падолиста. „Часопись правнича“ буде мѣстити: розвѣдки науковй въ предметôвъ права и адміністраціѣ, ореченя трибуналôвъ и замѣтки бібліоґрафічнй. Рôчна передплата выносить: 3 зр.

— Реформа студій правничихъ. Зъ початкомъ шкôльного року 1894/95 вôйде въ жите реформа студій правничихъ, а то така, що испытъ державный зъ исторіѣ права можна буде робити вже по трехъ пôврокахъ, а до предметôвъ доси выкладаныхъ и обовязковыхъ при испытѣ прибуде ще въ першихъ двохъ лѣтахъ наука исторіѣ державы австрійскои.

— Кôлько приходу и розходу мае мѣсто Львôвъ! На рôкъ 1894 буде мати столиця розходôвъ звычайныхъ 1,530.204, а приходôвъ звычайныхъ 1,422.375 зр. Недобôръ 107.829 зр. покрые ся сподѣваными надвышками доходôвъ. Надзвычайнй, головно зъ выставою краевою полученй розходы, вставлено въ числѣ 181.486, а доходы надзвычайнй 148.720 зр. Въ тôмъ остатнôмъ числѣ мѣстить ся сподѣваный вôдъ галицкои касы ощадности зворотъ коштôвъ будовы школы промысловои. На покрыте выдаткôвъ звычайныхъ комісія буджетова предложила пôдвысшенє податку громадского о 3 проц. вôдъ всѣхъ безпосередныхъ податкôвъ, такъ що додатокъ громадскій мае выносити 6 проц. Ухвалу сю внесено въ уваги, що додатокъ краевый буде обниженый о 3 проц., а проте тягаръ буде незмѣненый. На сплату довгôвъ теперѣшныхъ потреба 151 000 зр., зарядъ мѣста коштуе 322 000, касарнѣ для войска 51.000, выдатки на освѣту и школы 345.268, на цѣли добродѣйнй 71.000, на дороги и хôдники 140 000, освѣтленє 68 000, чищенє мѣста 83.580 зр.

— О великихъ метелицяхъ снѣжныхъ доносять зъ Угорщины. Особливе въ полудневôй Угорщинѣ впали великй снѣги. На зелѣзницяхъ поставлено окремо льокомотивы для помочи поѣздамъ, що застрягли бы въ снѣгу. У насъ такожь розпочала ся зима на добре; и снѣгъ и морозъ маемо.

— Трое дѣтей, двохъ сынôвъ и доньку, привела за однымъ разомъ на свѣтъ 29 м. м. одна селянка у Зглобичахъ. Всѣ дѣти здоровй и жиють.

— Спôръ о дорогу. Дѣяло ся се въ Мычкôвцяхъ, повѣта лѣського. Властитель бôльшои посѣлости въ тôмъ селѣ казавъ заорати и засѣяти дорогу на своимъ поли, котрои уживали селяне. Селянамъ була та дорога дуже догôдна, бо вела просто на ихъ поля, отже намовили кôлькадесять жѣнокъ до опору. Забравши знаряды рôльничй, кинули ся жѣнки на поле властителя бôльшои посѣлости зъ крикомъ и знищили засѣвы а службу двôрску хотѣли укаменувати. Двайцять було провôдницъ у тôмъ нападѣ; они всѣ дôстали ся до вязницѣ въ Сяноцѣ и ихъ засуджено за нарушенє публичного спокою на чотиры до шѣсть недѣль арешту. Они подали рекурсъ до трибуналу касаційного у Вѣдни, оправдувались тымъ, що сю дорогу уважали публичною. И самй поѣхали до Вѣдня, декотрй зъ дѣтьми, на розправу, котра вôдбула ся дня 30 грудня. Зъ ними була старшина громадска и

дôмъ зô страху лицѣ; товстй плечѣ добре годованого Парижанина вызырали зпôдъ подертои сорочки; а до того всього ще й штаны мавъ подертй та безъ шельокъ, котрй десь у ночи згубивъ. А щобы забезпечити свою лису голову вôдъ соняшного жару, зробивъ собѣ зô своеѣ хустки, звязанои въ чотирохъ рогахъ, якусь хиньску шапку.

— Дивѣть ся, дивѣть ся, Бедуины бавлять ся — крикнувъ п. де Моренъ до своихъ товаришѣвъ. — Може бы зъ того теперь скористати?

— Я вже думавъ о тôмъ — вôдповѣвъ ему Перірѣ. — Щожь ты радишь?

— Якимъ способомъ увязнили вы провôдника? — спытавъ Моренъ.

— Мы кинули ся несподѣвано на него— вôдповѣвъ п. Делянжь.

— То повторѣть те саме зô мною. Будете зъ тымъ мали ще менше роботы, якъ зъ провôдникомъ, бо вôнъ певно боронивъ ся, а я ще вамъ поможу. Розкажи заразъ, що треба, любый Перірѣ. Я зô своеѣ стороны постараю ся удержати тыхъ дурнѣвъ въ настрою веселôмъ, а коли будуть розбавленй, тодѣ нападьте на мене.

Подавши свому панови огня, Осипъ мавъ лише одну думку: вернути чимскорше до своихъ товаришѣвъ; отже зачавъ скоро бѣгти до нихъ. Вже бувъ по другôй сторонѣ, коли панъ на ново закликавъ его.

— Осипе — сказавъ маляръ — скажи тымъ панамъ, що хочу пити и попроси ихъ о воду.

Панъ Делянжь подавъ сейчасъ шкôряный мѣшокъ зъ водою слузѣ, котрый, вѣрный своимъ засадамъ, вернувъ ся тою самою дорогою, хочь дрожавъ на цѣлôмъ тѣлѣ. На жаль, той подвôйный бѣгъ, тй повторенй ґімнастичнй вправы, пôрвали слабй пôдпоры Осиповыхъ штанôвъ. Нещасный зрозумѣвъ, що та послѣдна частина одежѣ, бо сорочки не було що числити, небавомъ его покине. Отже робивъ, що мôгъ: одною рукою державъ мѣшокъ зъ водою а другою старавъ ся придержати сю конечну частину своеѣ тоалеты.

Та незвычайна картина, розпачливе держанє одного и другого, здало ся Бедуинамъ такъ смѣшнымъ, що они въ двое повеселѣйшали. Зачали смѣяти ся на цѣле горло и поклали стрѣльбы на сѣдлахъ, щобы держати ся за боки.

Хвиля ся була найвôдповѣднѣйша до выконаня пляну пана де Моренъ. Пôдчасъ коли двохъ сильныхъ людей держало провôдника, щобы зъ мѣсця не рушивъ ся, на даный знакъ прочй ѣздцѣ нискочили на коняхъ до пана де Моренъ, схопили его и знову вернули на свое мѣсце.

Бедуины вже не смѣяли ся; они немовь остовпѣли. По просту вкрадено имъ ихъ бранця. Не розумѣли зъ того нѣчого, вымахували оружіемъ, грозили и однй другихъ пытали, чи тй Европейцѣ несамовитй, чарôвники, або духи.

— Теперь годѣ й хвилю тратити — сказавъ молодый маляръ Моренъ, найшовшись помѣжь своими. Въ Джеддахъ чекають на насъ неспокôйно, не маемо права лишати ся ту довше.

Та мы и хочемо ту лишати ся, мôй дорогій — сказавъ панъ Делянжь — але коли тôлько вôдвернемо ся вôдъ тыхъ дикунôвъ и перестанемо мѣрити въ нихъ, то они стрѣлять на насъ.

— Забуваешь о провôднику, то наша заслона — вôдповѣвъ п. де Моренъ. — Де товмачь Алі? — спытавъ.

— Я ту, пане — вôдповѣвъ Алі, зблизившись.

Бедуины нараджували ся помѣжь собою и мабуть готовили ся до нападу, коли п. де Моренъ вôдôзвавъ ся такъ до ихъ провôдника:

— Нечестно поступивъ ты собѣ зô мною! Коли мене сеи ночи приволѣкли до твого табору, просивъ я тебе о опѣку, обѣцявъ тобѣ значный окупъ, сли менѣ позволишь вернути до своихъ. А ты не лише вôдкинувъ мое предложенє, а ще дозволивъ мене знѣважати и кривдити. Заслугуешь на кару, але я тобѣ прощаю. Лише останешь ся зъ нами, доки мы не вôдъѣдемо. У брамы Джеддахъ забуду тобѣ всѣ твои провины и пущу тебе на волю, присягаю на се, якъ тôлько не буду мати причины жалувати ся на тебе або на твоихъ людей. Десять зпомѣжь нихъ може ѣхати за тобою, абы товаришити тобѣ въ поворотомъ. Але если стрѣлять хочь разъ по дорозѣ, згинуть

два селяне. Трибуналъ вôдкинувъ рекурсъ. Скоро оголо шено се ореченe, сейчасъ кинулось дванайцять жѣнокъ передъ трибуналъ въ плачемъ и просьбами. Наставъ плачь и крикъ, такъ що трибуналъ мусѣвъ выйти до другои салѣ, а войный силою выпровадивъ всѣхъ въ салѣ.

— **На могилѣ дѣтей.** Панѣ Г. въ Варшавы поховала своихъ двое дѣтей и попала черезъ те въ страшну розпуку и слабôсть нервову. Тому кôлька днѣвъ чула ся здоровша и выйшла на мѣсто. Минуло полудне и вечѣръ надходивъ, а она все ще не вертала. Родина почала еѣ шукати и довго не могла найти. Ажь о 11 годинѣ вечеромъ прийшло комусь на думку поѣхати на кладовище, де спочиваютъ дѣти нещасной матери И справдѣ найшли еѣ; лежала безъ памяти, бо зажила есенціѣ оцтовои, щобы отруѣти ся Лѣкарѣ поратували еѣ троха, але она тяжко захорувала. Добре то каже приповѣдка: „Матери дитину ховати, то камѣнь глодати“.

— **Собаче житe.** По великихъ мѣстахъ, якъ у Лондонѣ и Парижи, волочить ся богато собакъ, що до нѣкого не належать. Ихъ ловлять, держуть якій часъ, а коли нѣхто по нихъ не зголошує ся, роблять имъ конець. Тому, що такихъ собакъ назбирає ся неразъ сотка або й кôлька сотокъ, то ихъ замыкаютъ въ клѣтку, де воздухъ не заходить, и тамъ зачаджуютъ ихъ, а радше дусять вуглевою кислотою на смерть. Але такій способъ убиваня дорогій и теперь найшли лучшій. Помôстъ такои собачои величезнои клѣдки застеленый дротами, а тѝ дроты злученѝ зъ динамо електричною машиною Отже якъ назбирає ся богато собакъ, пускаютъ електрику тыми дротами, на котрыхъ стоять собаки, и они гинуть въ одной хвили. Справдѣ „собаче“ житє тыхъ собакъ.

† Посмертнѝ вѣсти.

Юліянъ Трохимовичь, гр кат. священикъ въ Креховѣ, померъ дня 29 м м. въ 71 роцѣ житя. — Въ Рожнѣтовѣ лѣкарь дръ Витошиньскій, померъ 22 м. м. — Марія зъ Лаврецкихъ Сембратовичева, вдова по бл. п Михаилѣ Сембратовичу, деканѣ и пароху любачѣвскôмъ, рôднôмъ братѣ митрополита Йосифа, а мати о. дра Теофиля Сембратовича, пароха при св. Варварѣ у Вѣдни, упокоила ся у свого зятя о. Копыстяньского, пароха въ Галичи, дня 16 грудня м. р. въ 76 ôмъ роцѣ свого житя, лишивши по собѣ 3 сынôвъ, 7 доньокъ, 45 внукôвъ и 10 правнукôвъ. — Михайлина зъ Лопатиньскихъ Павлюкова, жена пароха въ Рожнѣтова, померла дня 15 м м.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ воздуха** за минувши добы числячи водъ 12 год. въ полудне дня 1 сѣчня до 12 год. въ полудне дня 2 сѣчня с. р.: Середна теплотa була — 5·6° Ц., найвысша + 3·0° Ц вчера по полудни), найнизша + 12·8° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (758). Вѣтеръ буде полуднево-всхôдный, середна теплота позôстане около — 9·0° Ц., небо буде захмарене, снѣгъ.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 30 грудня пшениця 6·30 до 7·20; жито 5·10 до 5·90; ячмѣнь 5·— до 6·50; овесъ 5·50 до 6·—; рѣпакъ 12·— до 12·50; горохъ 6·— до 9·—; вика 5·— до 6·—; насѣне льняне —·— до —·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·— до 5·60; гречка —·— до—·—; конюшина червона 60·— до 68·—; бѣла 60·— до 75·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижь 33·— до 34·— кукурудза стара 6·20 до 6·40; нова 5·40 до 5·60, хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый —·— до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ

Вѣдень 2 сѣчня. Є. Вел. Цѣсарь выѣзджае нинѣ на ловы до Найберґа, въ котрыхъ возьме участь также и кн. Леопольдъ баварскій.

Прага 2 сѣчня. Вчера арештовано знову кôлька осôбъ, замѣшаныхъ въ аґітаціи „Омлядіны“.

Будапештъ 2 сѣчня. Budap. Corr. доносить, що мін. Сілядій вернувъ вчера до Будапешту зъ Вѣдня одержавши передъ тымъ довшу авдієнцію у Є. Вел. Цѣсаря и поконферувавши кôлька разôвъ зъ міністромъ ґр. Кальнокимъ. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Гієроніми має выѣхати на кôлька днѣвъ до Вѣдня. Завтра приѣде до Вѣдня міністеръ Пленеръ.

Ліонъ 2 сѣчня. Вчера передъ полуднемъ вôдбули ся численнѝ ревізіи въ помешканяхъ анархістôвъ; арештовано 24 людей.

Ґенова 2 сѣчня. Послѣднои ночи обкидали камѣнемъ кôлькохъ пôдпитыхъ людей гербъ французскій на домѣ консуля французского. Двохъ зъ нихъ поліція арештувала, а прочѝ повтѣкали. Директоръ поліціѣ высказавъ консулеви французскому по причинѣ сего свой жаль.

Надôслане.

Остатными часами вийшли зъ друку книжки, що ихъ кождому горячо поручає ся:

1. **„Кобзарь“ Тараса Шевченка,** найновѣйше выдане, въ невиданой ще у насъ хорошôй оправѣ. Цѣна 4 зр. 50 кр., а зъ пересылкою въ шабатурцѣ 5 зр.

2. Славный творъ Американина Кенана **„Сибѣръ“.** Цѣна 1 зр. 20 кр.

3. **Записки наукового товариства имени Шевченка,** частина I. и II. — кожда по 1 зр.

4. **Збѣгцѣ въ Новороссии,** повѣсть Г. Данилевского зъ часôвъ кольонізаціи степôвъ. — Цѣна 1 зр.

5. **Правничій словарь** дра Костя Левицкого, потрѣбный для кождого урядника, що хоче по руски вмѣти. Цѣна 3 зр. 40 кр.

Тѝ книжки дôстати можна въ **друкарни наукового товариства им. Шевченка у Львовѣ** ул. Академічна ч. 8. 8—10

— **Важне для спѣвакôвъ!** Въ товариствѣ „Боянъ“ у Львовѣ можна купити такѝ творы музычнѝ: **Не чужого мы бажаємъ,** дуетъ на теноръ и барітонъ въ супроводомъ фортепяна, Михайла Вербицкого, коштує 20 кр. — **Quodlibet** ч. I и ч. II зъ народныхъ пѣсень, на хоръ мужескій, М. Лисенка, по 30 кр. — **Помарнѣла наша доля,** сольо барітонове въ фортеп. Нат. Вахнянина, 10 кр. — **У Петрôвку и Якъ-бымь знала,** два квартеты мужескѝ, Ив. Воробкевича, 25 кр. — **До бою!** хоръ муж. въ форт. Порф. Важаньского 20 кр. — **Вечѣръ и Милованка,** два теноровѝ соля въ фортеп., М. Лисенка, 20 кр. — **Три шляхи,** хоръ мужескій Р. Топольницкого, 25 кр. — **Три пѣснѣ,** сольо въ форт. Евґ. Купчиньского, 25 кр., — **Три квартеты,** хоръ муж., Цетвиньского 30 кр. — **На щедрый вечеръ,** хоръ муж. Філ. Колессы, 35 кр. — На фортепянъ коломыйки Ост. Нижанковского п. з. **Вѣтрогоны,** 30 кр. 6 - 10

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôходять до

	Поспѣш ный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5·26**	11·11	**7·36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·26	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	**8·01**
Белзця	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

	Поспѣш ный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	**6·36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	**10·02**	**6·21**	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	**9·46**	9·21	5·55	—	—
Черновець	**10·10**		**7·11**	7·59	12·51	—
Стрыя	—		**1·08**	9·06	**9·52**	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа товстѝ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Въ информаційнôмъ бюрѣ ц. к австрійскихъ зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білеты полосовѝ и окружнѝ, пляны ѣзды и тарифъ у формѣ кишеневôй. Информаціѣ въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (I. Johannengasse 29), якъ также въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого Мая ч. 3. Готель Имперіяль) удѣляє ся устнѝ або письменнѝ поясненя въ справахъ дотычачихъ службы на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. О скôлько пôдручники вызваляють, можна также засягнути информацій вôдносячихъ ся до ренты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць

Часъ поданый пôсля годинника львôвского, вôнъ рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

разомъ зъ тобою. Сякъ чи такъ постановите, а мы за пять хвиль ѣдемо.

Бедуинъ подумавъ хвилю и оглянувъ узброене Европейцѣвъ, а вôдтакъ закликавъ своихъ людей. Стали живо розмовляти. Товмачѣ казали, що проводникъ хотѣвъ помирити ся, а лише кôлькохъ Бедуинôвъ, и то наймолодшихъ, хотѣло бити ся. Однакъ вкôнци и тѝ уступили ся и бранець сказавъ панови Моренъ.

— Ѣдьмо, я вѣрю твому слову, такъ якъ ты можешь вѣрити мому.

— Згода — вôдповѣвъ молодый Французъ. — Але що я и мôй слуга не маемо коней, а се въ дорозѣ було бы прикро и намъ и тобѣ, то кажи намъ дати два конѣ. Мы ихъ тобѣ вôддамо, будь певный, бо мы не опришки.

Проводникъ давъ приказъ, котрый выконано лише на половину. Для пана де Моренъ приведено коня, позыченого попередного дня вôдъ Абу Заміля, а Осипови приведено звычайного верблюда. Побачивши сего звѣра, нещасный слуга трохи не зомлѣвъ.

— Нѣ, нѣ! — крикнувъ — волю радше бѣгти за вами пѣшки. Не хочу верблюда, не хочу!

— Сли пôдешь пѣшки — замѣтивъ его панъ, то ажь за три днѣ прибудемо до Джеддахъ. То не може бути.

На щастє товмачь Омаръ, призвычаєный вôдъ дитины до верблюдôвъ, давъ свого коня Осипови.

Мала ватага Европейцѣвъ, зложена зъ десяти осôбъ, вчисливши въ се и провôдника арабского, помѣщеного помѣжь двома ѣздцями, рушила въ сторону Джеддахъ.

Десять Бедуинôвъ, пôсля умовы, ѣхали за Европейцями въ невеликôмъ вôддаленю.

. . . .

„Вернувъ, оба вернули! Якъ же я тѣшу ся! — писала знову міс Беатрікс Полесъ до своеѣ приятельки.

Що до консуля французского, то вôнъ одушевленый поводженемъ своихъ землякôвъ. Порадивъ намъ лише выѣхати чимскорше зъ Джеддахъ; боить ся, щобы власти турецкѝ не наробили намъ якои неприємности зъ завдрости, що намъ усе такъ добре повело ся безъ ихъ помочи.

Въ краяхъ музулманьскихъ не треба нѣколи забувати пословицѣ: „Тѣло джявра (христіянина) не варто, щобы шакаль ѣвъ его“.

На побережу тѝ панове стрѣтили Бедуина, Абу-Заміля. Ждавъ, щобы упомнути ся о обѣцяну нагороду. Панъ Перієръ давъ ему все, що обѣцявъ. Бувъ то дарунокъ не въ пору даный, але Европейцѣ повиннѝ навчити тыхъ поганцѣвъ, що дане слово треба додержати.

Якъ тôлько вступили мы на пароходъ, вôнъ заразъ вôдбивъ вôдъ берега, поздоровлюваный здалека хоругвою, що маяла на французскôмъ консулятѣ“.

Бюро дневникôвъ и оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львовѣ

улиця Кароля Людвика число 9.

приймае

абонаментъ на всѣ дневники

по цѣнахъ оригінальныхъ.

АЛЬБИНЪ КРАЕВСКІЙ
Вѣдень
IV. Wiedener Hauptstrasse 51.

Першій народный дôмъ комісовый и предприемство посылкове поручае и достарчае

!!!ВСЬО!!!

чого лише хто схоче и що въ объемъ торговлѣ и промыслу входить.

Цѣнники на жадане высылае **gratis.** 120

Инсераты

(„оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“, такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ принимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ **Людвика Пльона**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожь знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

---

139 **Посылки.**

На цѣлу Галичину и Буковину выконую—вôдъ 1 клґр. почта франко — а то правдивои ароматичнои гербаты.

CONGO, добра, сильно натягаюча за	$^1/_2$ кл.	1·40
MONING, родинна, знаменита въ смаку	„ „	1·60
KAYSOW, добôрна, въ цвѣтомъ melango	„ „	1 80
SUCHANG, знаменита	„ „	2·—
„ найлучша, ароматична .	„ „	2·50
ПОПОВА ориг. въ Москвы ч. 1. за фунтъ	„ „	2·10
ПОПОВА ориг. въ Москвы ч. 2 за фунтъ	„ „	2 65
ПОПОВА ориг. въ Москвы ч 3. за фунтъ	„ „	3·35

Также высѣвки власного выробу по 1·-0, 1 60, 1·80, и найлучшû 2 20 за $^1/_2$ клґр.

Повысшû гатунки совѣстно поручае звѣстный выключный и головный складъ правдивыхъ гиньско-россійскихъ гербатъ

Адольфъ Зінґеръ, Львôвъ
ул Сикстуска ч. 17.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛЇЕ

поручае

найновѣйше патентоване начине кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ большихъ торговляхъ зелѣза.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручае

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовû. — Каналовû насады зъ патентовымъ замкненемъ.—Збôрники на воду.— Комплетнû урядженя купелевû. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ такожь руры лянû и кованû. — Помпы, фонтаны и и всякû арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылае ся катальоґи.

[illegible] S. [illegible] Й Набора.